

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִקְתָּבֵי חִזּוֹק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂיּוֹת לַחַיִּים,
נִקְתְּבוּ עַל יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת
תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה בְּרִסְלָב

תש"פ

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzefat
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש ירושלים
Heichal Hakodesh Jarusalem
אפרים אורבך 8
052-712-8416

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh Beitar Illit
052-764-4664

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh Bnei Brak
רחוב ויינרב 3
054-848-0941

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

בקר באתר שלנו - ברסלב סנטר
www.BRESLEVCENTER.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש חייגו

0797040066

שמעו ותחי נפשכם

לקבלת הקונטרס במייל,

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליון שלחו מייל ל"

ATZATOEMUNA@GMAIL.COM

לרכישת קונטרסים, דיסקי אונקי, כרטיסי זיכרון, עם

השיעורים והניגונים של הראש ישיבה

וכן למידע על נסיעות לציון מוהרא"ש זי"ע א ביבניאל

חייגו: 0527644664

עֲצוּתוֹ אֱמוּנָה

- אשֶׁנֶחֱזַר לְגֹר בְּאֶמְרִיקָה?
- בהָאֵם מֵתֵר לְסַפֵּר לִילְדִים סִפּוּרֵי צַדִּיקִים מִפְּחִידִים?
- דאִיךְ אוֹכֵל לִתֵּת מִחֻמָּאוֹת, בְּזִמָּן שֶׁאֲנִי עֲדִין זְקוּקָה לָהֶן?
- האוֹכֵל לְקַבֵּל תְּפִלָּה לְהִתְנַבְּרוֹת עַל הַיָּצֵר הָרַע?
- והַהִתְבּוֹדְדוֹת לֹא מֵיעֲדֶת אֵלֵי, הָאֵם יֵשׁ עוֹד עֲצוֹת?

אִישׁ אֱמוּנָה

- אהַשֶּׁכֶּל וְהַעֲצָמָה שֶׁרָבֵנוּ נוֹתֵן לָאָדָם צִעִיר
- באִי אֶפְשֶׁר לַעֲנוֹת עַל כָּל הַשְּׁאוֹלוֹת בְּנוֹשֵׂא צְנִיעוּת
- גתּוֹצִיא אֶת הַמִּילָה 'גִּט' מִהֶרָאשׁ שֶׁלָּךְ
- הלְלַקֵּט אֶת סִפּוּרֵי הַצַּדִּיקִים מִתּוֹךְ סִפְרֵי אֲשֶׁר בִּנְחָל
- הפָּרַק תְּהַלִּים מִרַעֲנָן אֶת הָאָדָם
- ואֵל תִּפְחָדִי מִחֻלּוּמוֹת מִפְּחִידִים
- זאֵל תִּסְתַּכְּלִי עַל אַחֲרִים, רַק תִּנְסִי לְדַבֵּר עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

האם לחזור לגור באמריקה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מאז שהתחתנתי אני גר בארץ ישראל, אני ואשתי שנינו מגיעים מאמריקה, בדרך כלל רוב האנשים שמגיעים לכאן חוזרים לאמריקה כמה שנים אחרי הנשואין, אנחנו החלטנו להשאר לגור כאן בגלל הרוחניות, ובגלל נסיונות הטכנולוגיה שלא נפרצה כל כך בארץ ישראל ברוך השם.

שנינו מעריכים את זה שאנחנו גרים כאן, אבל עם דבר אחד מאוד קשה לנו, וזה מאוד מדכא אותנו, זה שאין לנו כאן חברים ומשפחה, וכן אין לנו קהלה אליה אנחנו שיכים. כבר התפללתי הרבה שאמצא כאן חברים טובים וסביבה כשרה, אבל בינתיים עוד לא הצלחתי.

ראיתי שראש הישיבה שליט"א כתב למישהו שצריכים לגור במקום שאפשר לחנך את הילדים בדרך התורה, ולכן שאלתי מה נכון לעשות במצב כזה, שאשאר לגור כאן כי כאן יהיה יותר טוב עבור חנוך הילדים שלי, על אף שזה גורם לי להיות בעצבות?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אין שום קשר בין עצבות למקום המגורים, עצבות זה דבר שצריכים לעבוד
יום ולילה כדי לדחות אותה. היכן שהאדם רק יהיה, שיהיה כגון עין עם הקדוש

ברוך הוא בעצמו - הוא גם יצטרף לדחות את העצבות. אדם הראשון היה עם חנה בגן עדן, הם גרו במקום הכי יפה שרק קיים, עם כל זאת הגיע הנחש ופתה אותם לא לשמוע בקול השם והפיל אותם לעצבות, למרה שחורה, כמו שכתוב (ישעיה סה, כה): "ונחש עפר לחמו", כל הענין של הנחש הוא עצבות שנובעת מעפר.

אל תחשב שבאמריקה יהיה לך יותר קל, כי היכן שרק נמצאים צריכים לעבוד עם כל הכחות לדחות את העצבות והמרה שחורה, ולכן צנה אותנו רבנו לעבוד עם כל הכחות להיות בשמחה, כמו שרבנו אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כד): "מצנה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו", מצנה גדולה להתחזק בכל הכחות לא להיות מדכא. "וכל החולאת הבאין על האדם - כלם באין רק מקלקול השמחה", כל המחלות והחלאים באים מכך שמדכאים ולא שמחים.

איך אפשר להגיד לזולת היכן לגור וכו'? אני יכול רק לחזק אותך שתבקש בכל יום מהשם יתברך שתדע מה לעשות, ולבקש ממנו שינעם לך במקום מגוריך - את העצה הזאת אני יכול לתת לך, זוהי העצה עבור מי שאין לו עצה. כמו שרבי נתן מביא (שיחות הר"ן, סימן רלח) רבנו שמע פעם מישהו מתפלל תפילת ערבית וחוטף במהירות את המלים: "ותקננו בעצה טובה מלפניך", ענה רבנו ואמר: "את המלים ותקננו בעצה טובה מלפניך, הרי צריכים לומר בכונה גדולה, זו תפלה חשובה מאוד"; כי עקר הבעיה של האדם היא שאינו יודע מה לעשות, והוא מסתפק בכל ענין האם לעשות כך או כן, ולכן צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך: "ותקננו בעצה טובה מלפניך, רבנו של עולם תן לי עצה טובה שאדע איך להתנהג", בן תעשה; אם אינך יודע לשית עצה בנפשך תקיים את עצת ההתבודדות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם מתר לספר לילדים ספורי צדיקים מפחידים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מלמד בכתה ב', אני מאזין לשעורים של ראש הישיבה שליט"א, והרבה פעמים אני

מספר לילדים את הספורים שאני שומע בשעורים.

הרבה פעמים אני מספר להם את הספור של הבעל שם טוב הקדוש וכותו יגן עלינו איך שאביו נפטר כשהוא עדין היה ילד מאד קטן, ואיך שהוא היה חי עם השם יתברך וכו'. אבל ישנם ילדים שמבקשים ממני לא לספר את הספור הזה כי זה מדי מפחיד.

מצד אחד זה יכול לחזק מאד את הילדים, אם גם הם יעברו אי פעם קשיים וצרות בחיים וזה יתן להם חזק שהקדוש ברוך הוא תמיד נמצא אתם, אבל מצד שני יכול באמת להיות שהספור הזה גורם להם לחלום חלומות מפחידים בלילה, שאולי אביהם הולך למות וכדומה. האם להמשיך לספר להם את הספור הזה או לא?

יירש כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קרח, כ"ב סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר.

תספר לילדים הרבה ספורי צדיקים; זה ילחץ להם את לבם, כמו שרבונו הקדוש אומר (ליקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן רמח): "דע, שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד", לשמוע ספורי צדיקים זה דבר גדול מאד, "כי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד", כששומעים ספורי צדיקים הלב נתלהב להשם יתברך, ועל ידי שרואים למה זכו הצדיקים בחייהם, על ידי זה מקבלים חשק חזק להיות יהודי כשר.

כשאתה מספר להם ספורים המדברים ממיתה תתאר להם אותם בלי פחד ובהלה; כשהילדים שואלים מה זה נקרא למות, תן להם להבין שאת הגוף מניחים באדמה והנשמה עולה לשמים, אם התנהגו כשורה, עשו הרבה מעשים טובים ולמדו תורה - אזי נכנסים לגן עדן יחד עם הקדוש ברוך הוא.

למות זה לא דבר מפחיד, כל אחד יצטרף אי פעם לחזור אל הקדוש ברוך הוא. עצם הענין של המיתה הוא בכלל לא מפחיד, זה כמו שיוצאים מחדר אחד לשני (שיחות ה"ר"ן, סימן קנו); הפחד הוא כשעוזבים את העולם בלי תורה ומצוות, אזי מר מאד. כשנשמה עולה לשמים ערמה בלי תורה, בלי מצוות ומעשים טובים - זה דבר מפחיד.

בעקר תשמור על הילדים שלא קולטים כל כך מהר את הלמוד, אותם תקרב. וכן תשמור על הילדים שלא רוצים ללמד מיד; אותם תשחד במיני מתיקה עד

שֶׁהֵם יִלְמְדוּ וַיִּתְּנֵהֶם בְּשׁוֹרָה.

אֵינָךְ יָכוֹל לְתַאֵר לְעֶצְמְךָ אֶת גְּדֹל מַעֲלַת הַמִּלְמַד הַמְּשַׁחַד אֶת הַיְלָדִים שְׂאִינָם רוֹצִים לְלַמֵּד וְהוּא מְשַׁחֵק אִתָּם עַד שֶׁהֵם נַעֲשִׂים יְהוּדִים כְּשָׂרִים, כְּפִי שְׂרֹאִים, שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה מִסְפָּרִים (תַּעֲנִית כד.): פַּעַם הִיָּתָה שְׁנַת בַּצֻּרֶת - תִּקּוּפָה אֲרֻכָּה לֹא יָרְדוּ גִשְׁמִים, גָּזְרוּ תַּעֲנִית וַעֲדִין לֹא יָרְדוּ גִשְׁמִים, וּמוֹרִיד הַגִּשֶׁם - הַחֵל לָרֶדֶת גִּשֶׁם, שְׂאֵלוֹ הָעֲמוּד וּמִיד כְּשֶׁהוּא אָמַר: "מִשִּׁיב הָרוּחַ, וּמוֹרִיד הַגִּשֶׁם" - הַחֵל לָרֶדֶת גִּשֶׁם, שְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ: "מָה הֵם מַעֲשִׂיךְ הַטּוֹבִים?" וַעֲנָה: "מִלְמַד דִּרְדְּקֵי אֲנִי - אֲנִי מִלְמַד תּוֹרָה לַיְלָדִי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי לֹא מִפְּלָה בֵּין יֶלֶד שְׂאָבִיו מִשְׁלֵם לִי עֲבוֹר הַלְמוּד, לְבֵין יֶלֶד שְׂאָבִיו לֹא מִשְׁלֵם; עוֹד מְנַהֵג יֵשׁ לִי, כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה יֶלֶד שְׁלֹא רוֹצֶה לְלַמֵּד אֲנִי מְשַׁחַד אוֹתוֹ, יֵשׁ לִי בְּבִיתִי אֲקוּרִיוִם עִם דָּגִים וְאֲנִי אוֹמֵר לוֹ שְׂאֵם הוּא יִלְמַד אֲרָאָה לוֹ אֶת הַדָּגִים, עַד שֶׁהוּא מִתְחִיל לְלַמֵּד"; רוֹאִים מִכָּאן שֶׁלְּפָעָמִים צָרִיכִים לְשַׁחַד אֶת הַיְלָדִים עִם בְּעָלֵי חַיִּים וְכַדוּמָה, כְּדֵי שֶׁהֵם יִלְמְדוּ בְּהִתְמַדָּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִיךָ אוֹכֵל לֶתֶת מַחְמָאוֹת, בְּזִמָּן שְׂאֲנִי עֲדִין זְקוּקָה לָהֶן?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי לוֹמֶדֶת בְּבֵית פִּיגָא וְהַמּוֹרוֹת שְׁלִי מְדַבְּרוֹת כָּל הַזִּמָּן שְׂצָרִיכִים לֶתֶת מַחְמָאוֹת, אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה לֶתֶת מַחְמָאוֹת אֲבָל אֲנִי מְרַגֶּשֶׁה שְׂאֲנִי לֹא מְסַגֵּלֶת לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה כִּי אֲנִי בַּעֲצָמִי זְקוּקָה עֲדִין לְמִילָה טוֹבָה מֵהַזִּילֹת כְּדֵי לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

יִישֵׁר כַּח עַל הַכָּל.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֶׁת שְׁלַח, י"ח סִינן, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן ... תַּחֲקִיָּה, תִּלְמִידַת בֵּית פִּיגָא בְּרִסְלָב.

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּשֵׁנוֹתָנִים לְאַחֲרִים מְלִים טוֹבוֹת - זֶה לְבַד בּוֹנֶה אֶת הָאָדָם, וְזֶה גּוֹרֵם לְקַבֵּל מְלִים טוֹבוֹת.

חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (אבות ד, א) : "אֵינְהוּ מְכַבֵּד", מִי הוּא אָדָם חָשׁוּב וּמְכַבֵּד ? "הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת", מִי שְׁנוֹתָן תְּשׁוּמַת לֵב לְכָל אֶחָד.

אֵת יְכוּלָה לְנִסּוֹת לְהַתְחִיל עִם זֶה אֲצֵל יְלָדוֹת קְטָנוֹת; כְּשֶׁאֵת רוּאָה בָּנוֹת בְּגִילָף אוֹ צְעִירוֹת מִמֶּנּוּ - תַּתִּינִי לָהֶם מְלִים טוֹבוֹת. מִילָה טוֹבָה עֲלֵיהֶן אוֹ עַל הַלְבוּשׁ שֶׁלָּהֶן, לְדַגְמָא - עַל הַשְׂמָלָה שֶׁלָּהֶן, עַל הַנַּעֲלִים וְכוּמָה; זֶה יְבַנֶּה אוֹתָן שְׁתֵּהֵי חֻזְקָה עִם עֲצָמָן.

כָּל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה תְּבַקְשִׁי "רַק" מִהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ; כָּכָל שְׁמִדְבָּרִים יוֹתֵר אֶל הֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ מְקַבְּלִים יוֹתֵר בְּטָחוֹן עֲצָמִי.

...

אוֹכֵל לְקַבֵּל תְּפִלָּה לְהַתְגַּבְּרוֹת עַל הַיָּצֵר הָרַע ?

שְׁאֵלָה :

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי גְרוּשׁ בֶּן 21, וְאֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ אִם רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א יְכוּל לְכַתֵּב לִי תְּפִלָּה בְּאִידיש אוֹ בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְיִצְיָאָה מִכָּל הַנְּסִיווֹת וְהַתְּאַוּוֹת רָעוֹת, לְעֲצֵרִי אֲנִי כָּל כֶּד כָּבוֹל לְסִמְאָרְטפּוֹן וְלִמְחֻשֵׁב הַמֵּר וְהַמְדָּמָם, יֵשׁ לִי אֶת הַסִּינוֹן הַכִּי חֲזָק אֲבָל עִם כָּל זֹאת אֲנִי מוֹצֵא דֶרֶךְ אִיד לְהִגִּיעַ לְדְבָרִים הַכִּי גְרוּעִים. אֲנִי לֹא סוֹבֵל אֶת זֶה, מָה הַיָּצֵר הָרַע רוֹצֶה מִמֶּנִּי? אֲנִי בְּאַמַּת רוֹצֶה לְעוֹב אֶת הַסִּמְאָרְטפּוֹן לְגַמְרִי אֲבָל אֵין לִי אֶת הַכּחוֹת לָזֶה.

יִישַׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרַשַׁת שְׁלַח, י"ח סִינן, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

לְכָבוֹד ... גְּרוּ יֶאֱוִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ

"רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְהִתְגַּבֵּר עַל הַנְּסִיווֹת הַבוֹעֲרִים, שְׂאוּכַל לְשִׁמּוֹר אֶת עֵינֵי לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּעִבְרוֹת; לֹא לְצַפּוֹת בְּסִרְטִים וּבְתַמוּנוֹת שֶׁל עִבְרוֹת.

בוֹרָא עוֹלָם מֵה אֶעֱשֶׂה, אֲנִי נוֹפֵל כָּל הַזְּמַן בְּהִסְתַּכְלוֹת בְּעִבְרוֹת; אֲנִי לֹא מְסַגֵּל לְהִתְגַּבֵּר עַל הַיָּצָר הָרַע הַבוֹעֵר וְהַיּוֹקֵד בְּקִרְבִּי. אֲנִי צוֹפֶה כָּל הַזְּמַן בְּתַמוּנוֹת וְקְלִיפִים מְגַעִילִים, אֲנִי נִמְשָׁךְ לְצַפּוֹת בְּלִכְלוּךְ כְּמוֹ מְגַנֵּט שְׂמוּשָׁךְ בְּלִי הַפֶּסֶק, וְלֹאֲחֹר מִכֵּן אֲנִי נוֹפֵל בַּפֶּגֶם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זָרַע לְבִטּוּלָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, רַחֲמָנָא לְשִׁיזְבוֹן.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׂאֵעֲזֹב כֶּבֶד אֶת מַעֲשֵׂי הָרָעִים אַחַת וּלְתַמִּיד, שְׁלֹא אֲשׁוּב לְהִסְתַּכֵּל בְּעִבְרוֹת; רַק אֶתָּה - רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם - יְכוּל לַעֲזֹר לִי, אֲנִי לִבְדִּי לֹא מְסַגֵּל; כִּמְהָ שְׂאֲנִי מְנַסֶּה אֲנִי נוֹפֵל בַּחֲזָרָה. בְּכָל פַּעַם שְׂאֲנִי מַחְלִיט שְׂאֲנִי הוֹלֵךְ כֶּבֶד לְחֹזֵר לְמוֹטָב אֲנִי שׁוֹב מוֹצֵא אֶת עֲצָמִי בְּלִכְלוּךְ הַיִּשָּׁן שְׁלִי. מִמֶּשׁ כִּכְלָב שֶׁשָּׁב אֶל קִיאוֹ - כִּךְ הַמַּצֵּב אֶתִּי, אֲנִי חוֹטֵא כָּל הַזְּמַן, אֲנִי חוֹזֵר כָּל הַזְּמַן לְדִבְרִים הַמְּגַעִילִים וְנוֹפֵל בַּפֶּגֶם הַבְּרִית.

אָנָּה ה', אֲנִי מִבְקֵשׁ מִמֶּךָ אֲבָא יָקָר, הֵט לִבְנוֹ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ; אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֶׁר, לַעֲשׂוֹת רַק אֶת רְצוֹנְךָ; עֲזֹר לִי שְׂאֵסְתַּכֵּל רַק עַל דִּבְרִים טוֹבִים, שְׂאֵסְתַּכֵּל רַק אֵלַיִךְ, יִהְיֶה לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן".

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הַהִתְבוֹדְדוֹת לֹא מֵעֲדַת אֵלֵי, הָאֵם יֵשׁ עוֹד עֲצוֹת?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אני בחור חסידי לשעבר, שמעתי שעור מראש הישיבה שליט"א איך שכל אחד יכול להתחיל בהתחדשות דף חדש בחיים, אבל בכל השעור שמעתי בעקר רק את העצה של תפלה והתבודדות וכדומה, אני רוצה לדעת אם יש לראש הישיבה שליט"א עוד עצות איך להתחיל מחדש, אני מאמין שישנם עוד עצות ורעיונות לי ולכל אלו כמותי שהתבודדות והעצות האחרות אינן מיעדות אלינו.

ייתר כח.

תשובה :

בעזרת ה' תברך - יום ד' פרשת שלח, י"ח סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

למה אתה מתפנן בזה שאתה אומר 'התבודדות לא מיעדת אלי ? מה פרוש שזה לא מיעד אלינו? זו הרי מצות עשה להתפלל אל השם !

התבודדות זה לא דבר חדש שברסלב המציאה ; עין בדברי הרמב"ם הקדוש (פרק א' מהלכות תפלה, הלכה א-ב) : "עיקר התפלה הוא מצות עשה מן התורה", להתפלל אל ה' זו מצות עשה דאורייתא, "שיתפלל האדם ויבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך, והוא יכול לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל שפה שרק יכול", אפשר לדבר אל השם בכל שפה שהוא מרגל בזה, "כי מצות עשה להתפלל בכל יום", ומצוה לאדם להתפלל בכל יום ויום, "ואין לתפלה זמן קבוע מן התורה", להתפלל אל השם זו מצוה שאינה מגבלת בזמן מסים, "ולפיכך נשים ועבדים חבין בתפלה, לפי שהיא מצות עשה שלא הזמן גרמא".

יהודי לא כותב פאלו מלים : "התבודדות לא מיעדת אלינו"; התבודדות ותפלה זה מה שיהודי צריך לעשות, זוהי מצות התפלה. את נסח התפלה שאנו מתפללים בשחרית מנחה וערבית - תקנו אנשי פנסת הגדולה בראותם בעיניהם את הגלות המרה והארפה, איך שיהודים יתעברו בין

האמות, ולכן הם תקנו את נסח התפלה, אבל לדבר עם השם יתברך - זה דבר שכל אחד צריך לעשות.

אולי בכונתך לומר שהתבודדות זה דבר תמויה? אם אתה כותב שהתבודדות לא מיעדת אלינו - אולי אינך יודע מה זה התבודדות; אולי עדין לא נסית לעשות את זה, כי ברגע שמנסים את העצה של לשפוף את הלב אל הקדוש ברוך הוא - כבר לא רוצים ולא צריכים כלום, כבר נגאלים, מרגישים את הטעם המתוק שירגישו כשמשחים יבוא.

מה תעשה כשמשחים יבוא? משחים ילמד את כלם לדבר עם השם יתברך, כמו שרבינו אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב): "עקר כלי יינו של משחים הוא התפלה", הכלי מלחמה של משחים יהיו תפלה, "וכל מלחמתו שיעשה וכל הכבישות שיכבש - הכל משם", וכל המלחמות שהוא יעשה וכל מה שהוא יכבש, הכל יהיה רק על ידי תפלה; משחים צדקנו יכניס פזה אור בעולם עד שכל אחד ירגיש שהקדוש ברוך הוא נמצא אתו, עמו ואצלו. ידברו עם השם יתברך - כל אחד מה שהוא צריך, כמו שכתוב (צפניה ג, ט): "כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה, לקרא כלם בשם ה'", וכל אחד יראה את הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב (ישעיה נב, ח): "כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון"; אז אתה הרי יכול כבר עכשיו לדבר עם השם יתברך וכבר תרגיש שמשחים כאן.

ישנן הרבה עצות איך לעזוב את העבר ולהתחיל חיים חדשים, אבל עם כל העצות עדין צריכים תפלה. כמו שרבינו אומר לאחד שבקש ממנו עצה להיות יהודי כשר, אמר לו רבנו שיקבע לעצמו שעורי תורה, ענה אותו אחד לרבנו שהוא לא מסגל ללמד, ענה לו רבנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיא): "על ידי תפלה יכולין לבוא לכל, לכל טוב, לתורה, ועבודה, ולכל הקדשות, לכל העבודות, ולכל הטובות שבכל העולמות", על ידי תפלה אפשר להגיע להכל: לכל הטובות, ללמד תורה, לעבוד את השם, ולכל מיני הקדשות, ולכל העבודות ולכל הטובות שיש בכל העולמות.

איש אמונות

השכל והעוצמה שרפנו נותן לאדם צעיר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שלח, י"ח סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחיה, תלמידת בית פיגא ברסלב.

קבלתי את מכתבו.

מכתב כזה יפה כבר מזמן לא קבלתי; אני מאוד מרגש מקטע אחד במכתב היכן בו את כותבת שאת שמחה ושאת כבר לא חושבת יותר מה אחרים חושבים עליך; כבר לא מעניין אותך מה אחרים אומרים, כי את לא צריכה את אף אחד רק את הקדוש ברוך הוא ושידוך - בעל לחיות אתו. ואת כותבת בהמשך דבר כזה חזק: "מתי שאני מוצאת את עצמי לבד, אני שרה לעצמי את השיר 'מי לי בשמים'..."

אני לא יודע אם נתן לשמוע כזה שכל וכזה עוצמה אצל סבתא רבא רבא רבא, את בחורה צעירה ויש לה כבר יותר שכל מאנשים מבגרים; תראי להיכן רפנו מביא אותנו, הוא בונה אותנו, שנהיה כל כך חזקים באמונה עד ששום דבר כבר לא יהיה אכפת לנו.

המלים של השיר 'מי לי בשמים' שאנו שרים בישיבה, חבר את המלים הצדיק הקדוש - הבעל התניא זכותו יגן עלינו. שמעו אותו אומר את הפסוק (תהלים עג, כה): "מי לי בשמים, ועמד - לא חפצתי בארץ", וכך הוא אומר: "מי לי בשמים" את מי יש לי בשמים? - כלם נגדי, "ועמד", ואם יש לי אותך - השם, "לא חפצתי בארץ",

אני כבר לא צריך אף אחד; והוא שר עם השתוקקות: "רבונו של עולם, אני לא צריך את העולם הזה, ואני לא צריך את העולם הבא, אני לא צריך אף אחד - רק אותך ה' לבד".

ממש החיית אותי עם המכתב שלך; תמשיכי להגיד תהלים, תמשיכי להתלבש בעדינות ותעזרי לאמא שלך, יש לך הורים מאד חשובים; ותמצאי בקרוב את זיווגך ההגון.

תכתבי לי עוד מכתבים.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי בכל הענינים.

...

אי אפשר לענות על כל השאלות בנושא צניעות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שלח, י"ח סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחי'.

קבלתי את מכתבך.

אני מאד נהנה שעל ידי ההאזנה לשעורים וקריאת המכתבים קבלת תשובות על שאלותיך.

בשעור ששמעתי - התפונתי במסירת השעור להבהיר לך את הענין; ספרתי בשעור מה שמציק לך ומהי הגישה והדרך הנכונה לזה. אני נהנה שהכל התבהר לך, ועוד יותר אני נהנה שהבנת מתוך המכתבים איך להתנהג.

אל תקפידי על כך שלא עניתי לך מיד כששאלת; את צריכה להבין שישנן שאלות שאי אפשר לענות עליהן, בפרט שאלות בצניעות, איך להתלבש; זה דבר שכל אחת צריכה לבקש מהשם יתברך שהיא תדע איך להתנהג, שיהיה לה רגש לצניעות ושהיא תאהב את זה, כי לצערנו אנחנו גרים בין הגוים ואנחנו כל כך שקועים בגלות עד שאנחנו לומדים ממעשיהם, כמו שכתוב (תהלים קו, לה): "ויתערבו בגוים, וילמדו מעשיהם"; כבר לא יודעים מה נקרא יפה ומה נקרא חמוד, שוכחים איך יהודי צריך להתלבש. במקום להסתפל על בגדים עדינים, ועל בגדים עדינים - מתאונים לקיא וללכלוך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי בכל הענינים.

...

תוציא את המילה 'גט' מהראש שלך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח, י"ט סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... נרו זאיר.

קבלתי את מכתבך. תוציא את המחשבות האלו מראשך; אין כזה מילה 'גט', אין כזה דבר להתגרש, תוציא את המחשבה המטפשת הזאת מהראש שלך.

יש לך אשה טובה, היא אשתך ואמם של ילדיך היקרים; זה שהיא לא נותנת לך לבוא לאומן לראש השנה - זה רק מניעה, זה רק כדי להגביר לך עוד יותר את החשק לבוא, להשתוקק יותר אל רבנו.

רבנו הקדוש אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סו): "כל דבר שבקדשה שהאדם צריך לעשות", כל מעשה טוב שאדם צריך לעשות, לדגמה - לנסע לצדיק, או דברים טובים אחרים שצריכים לעשות "נותנין לו מתחלה חשק כדי שעל ידי זה יעשה הדבר", נותנים לו מן השמים חשק כדי שירצה לעשות את אותו הדבר, "ועקר גדל החשק נעשה על ידי המניעה שמזמנין לו", והדרך איך שמביאים לאדם חשק זה על ידי שמונעים זאת ממנו, מפריעים לו לבל יוכל לעשות את המעשה הטוב, "כי כשאישי ישראל צריך לעשות דבר הצריך לו ליהדותו, בפרט כשצריך לו לעשות דבר גדול הצריך ליהדותו, שכל יהדותו תלוי בזה - כגון לנסע לצדיק אמתי", כשהידי צריך לעשות דבר שכל יהדותו תלוי בזה, למשל כשהוא צריך ללכת אל הצדיק האמתי, "אזי מזמנין לו מניעה", אז מונעים זאת ממנו, "וזאת המניעה היא בשביל החשק, כדי שעל ידי זה יהיה לו חשק יותר לעשות אותו הדבר", ועושים זאת לאדם כי רוצים להגביר לו את החשק לאותו הדבר יותר ויותר, "כי על ידי המניעה שמונעין את האדם מן הדבר, על ידי זה נעשה התגברות החשק מאד", כי כשרוצים לעשות משהו ולא יכולים לעשותו - זה גורם שירצו עוד יותר לעשותו, "כמו למשל כשמראין לקטן דבר הנחמד לו, ותכף ומיד חוטפין ממנו ומחביאין ממנו, אזי הוא רודף מאד אחר האדם, ומבקש וחושק מאד

לְאוֹתוֹ הַדָּבָר", כְּשֶׁמֵּרְאִים לְתִינּוֹק מִשֶּׁהוּ טוֹב וְאַחֵר כֶּךָ מִחֲבִיאִים זֹאת מִמֶּנּוּ, הַתִּינּוֹק מִתְחִיל לְרוֹץ יוֹתֵר אַחֵר הַדָּבָר וּמִתְחִיל לְהִשְׁתַּוְּקֶק יוֹתֵר אֶל הַדָּבָר, "נִמְצָא שֶׁעֶקֶר הַחֹשֶׁק נִעֲשֶׂה עַל יְדֵי שֶׁחֲטָפוֹ מִמֶּנּוּ וְהִחְבִּיאוּ אֶת הַדָּבָר", וְזֶה קוֹרֶה מִחֲמַת שְׂאִין הַתִּינּוֹק יָכוֹל לִרְאוֹת אֶת הַדָּבָר וְאִינוּ יָכוֹל לִקְבְּלוֹ, וְלִכֵּן הוּא מִתְחִיל לְהִשְׁתַּוְּקֶק יוֹתֵר אֶל הַדָּבָר; רוֹאִים שֶׁהַחֹשֶׁק הַחֹזֵק נוֹבֵעַ מִזֶּה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אֶת הַדָּבָר, "כִּמּוֹ כֵּן מוֹנְעִין אֶת הָאָדָם בְּמִנִּיעוֹת מִהַדָּבָר הַצָּרִיךְ לוֹ, כְּדֵי שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לוֹ חֹשֶׁק יוֹתֵר", כֶּךָ עוֹשִׂים עִם הָאָדָם שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, מוֹנְעִים זֹאת מִמֶּנּוּ כְּדֵי שֶׁיִּכָּנֵס בּוֹ חֹשֶׁק חֹזֵק, כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב "וְלֶחֶם סִתְרִים יִנָּעַם", לֶחֶם הַמִּצָּנֶע יוֹתֵר מְתוּק.

כְּדֵי שֶׁתִּלְמַד אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת שׁוֹב וְשׁוֹב - וְאֵז כֶּכָּר תִּבִּין לְמָה צָרִיכוֹת לַעֲבוֹר עַל כָּל אֶחָד מְנִיעוֹת כָּל כֶּךָ קִשּׁוֹת וּמִרוֹת כְּשֶׁרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ, וְלִבּוֹא לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה; כִּי כָּל שֶׁהַמְּנִיעוֹת יוֹתֵר גְּדוּלוֹת כֶּךָ מִתְגַּבְּרֶת הַהִשְׁתַּוְּקָאוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצָּדִיק, שֶׁבִּזְזָה תְּלוּיָה כָּל הַיְּהוּדוֹת. כִּמּוֹ שֶׁרַבֵּנוּ אוֹמֵר (שם): "וְעַל כֵּן רָאִינוּ לְאָדָם לְדַעַת כְּשִׁישׁ לוֹ מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד מֵאִיזָה דָּבָר שֶׁבִּקְדָּשָׁה, יִדַּע וְיִבִּין מִזֶּה, שֶׁזֶּה הַדָּבָר שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת הוּא נִחְשָׁק גְּדוֹל מְאֹד", עַל הָאָדָם לְדַעַת שֶׁכְּשֶׁהוּא עוֹבֵר קִשְׁיִים, מוֹנְעִים מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים - זֶה רַק כְּדֵי לִכְנוֹת אֶצְלוֹ אֶת הַחֹשֶׁק, "וּבִפְרָט כְּשֶׁרוֹצֶה לְנַסֵּעַ לְצָדִיק הָאֱמֶת", וּבִפְרָט כְּשֶׁרוֹצִים לְנַסֵּעַ אֶל הַצָּדִיק הָאֱמֶתִי. "כִּי יֵשׁ צָדִיקִים הַרְּבִיָּה", אֲמַנָּם יִשְׁנֵם הַרְּבִיָּה צָדִיקִים, "אֲכַל יֵשׁ בְּחִינּוֹת נִקְדּוֹת הָאֱמֶת בֵּין הַצָּדִיקִים שֶׁכְּשֶׁרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, שֶׁבִּזְזָה תְּלוּיָה הַכֹּל", אֲכַל בֵּין הַצָּדִיקִים יִשְׁנֹנוּ הַצָּדִיקִים הָאֱמֶתִי שֶׁכָּל הַיְּהוּדוֹת תְּלוּיָה בּוֹ, "אֲזִי יֵשׁ לְהָאָדָם מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת רַבּוֹת מְאֹד, וּמִזֶּה בַּעֲצָמוֹ יִבִּין הָאָדָם גְּדוֹל מַעֲלַת הַנִּחְשָׁק כַּ"ל", אֲזִי יִשְׁנֹן מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד.

אֶת כָּל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ בְּחִפְזוֹן, אֲנִי מְאֹד עָסוּק וְאִין לִי זְמַן; אֲכַל כִּתְּבִתִּי לָךְ אֶת כָּל זֶה כִּי אֲנִי מִפְּחַד מִהַמְּלָה 'גַּט'. אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה מַעֲשֶׂה הַיִּצָּר - הוּא רוֹצֶה לְשַׁבֵּר אֶת בִּתִּי יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ, תּוֹצִיא אֶת הַמִּילָה 'גַּט' מִהֶרָאשׁ שְׁלִיךְ; אִם תַּחֲזִיק מִצֶּמֶד וְתִתְּאוֹר בְּסִבְלָנוֹת בְּסוּף אֲשֶׁתְּךָ תִּתֵּן לָךְ לְנַסֵּעַ לְאוֹמֵן, וְלֹא רַק שֶׁהִיא תִּתֵּן לָךְ לְנַסֵּעַ אֶלָּא הִיא תִּצְוֶה עָלֶיךָ שֶׁתִּסַּע וְהִיא תַּעֲזֹר לָךְ בַּעֲסֵק הַהַפָּצָה.

אִם תִּהְיֶה לָךְ סִבְלָנוֹת, וְלֹא תִדְחַק אֶת הַקֶּץ - תִּרְאֶה דְּבָרִים יָפִים.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

ללקט את ספורי הצדיקים מתוך ספרי אשר בנחל

בעזרת ה' יתברך-יום ב' פרשת קרח, כ"ג סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אני שמח לשמוע שאתה מלקט את כל הספרי צדיקים זכותם יגן עלינו שמוהרא"ש מביא בספרי אשר בנחל.

אגיד לך את האמת, חשבתי כבר הרבה פעמים שאני הולך לעשות את זה; צינתי לעצמי בכל חלק באשר בנחל את כל הספורים המובאים בתוכו. עכשו כשאתה אומר לי שאתה הולך להוציאם לאור, אני שמח מאד.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

פרק תהלים מרענן את האדם

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, י"ז סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחיה, תלמידת בית פיגא ברסלב.

קבלתי את מכתבך.

אני שמח לשמוע שאתה אומרת תהלים וכבר סימת שש פעמים את כל ספר התהלים.

רבנו הקדוש אומר (חיי מוהר"ן, סימן תפה): "כשאומרים טוב מזמור תהלים הרי הוא כמו משקה טעים"; כשאדם מביש ומתש הוא שותה משקה

שְׁמַרְעֲנָן אוֹתוֹ, כִּךְ גַּם פָּרַק תְּהִלִּים, זֶה מְרַעֲנָן אֶת הָאָדָם וּמְבִיא לוֹ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

תְּבַקְשִׁי מֵאַבָּא שְׁלֹךְ שְׂבִיבָא לָךְ בְּכָל שְׁבִיעַ לְכָבוֹד שְׂכַת אֶת הַקּוֹנְטֵרס הַשְּׁבִיעִי "עֲצָתוֹ אֲמוּנָה", וְזֶה מֵה שֶׁתִּקְרָא בַּשְּׂכַת; הַמְּכַתְּבִים יֵרְאוּ לָךְ אִיךְ מוֹהֲרָא"ש רָצָה שְׁנַחֲתִיה, וְהֵם יִרְגִּיעוּ אוֹתָךְ וְיִשְׁמְחוּ אוֹתָךְ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחִי בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אל תפחד מלומות מפחידים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פָּרִשֶׁת שְׁלַח, י"ז סִינַן, שְׁנַת תש"פ לִפְרֹט קָטָן ... תַּחֲתֶיהָ, תִּלְמִידַת בֵּית פִּיגָא בְּרִסְלָב.

קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֵל תִּפְחָדִי מִחֲלוּמוֹת מִפְחִידִים; תִּכְנָעִי אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תִּכְנִיסִי אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַחַיִּים שְׁלֹךְ - וְיִוְתֵר לֹא תַחֲלִמִי חֲלוּמוֹת שֶׁל מוֹת וְכִדּוּמָה.

רַבְּנֵי הַקְדוֹשׁ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת גִּאָּנָה, סִימָן יט): "מִבְּהִילִין אֶת הָאָדָם בְּחֲלוּמוֹת", מִפְּחִידִים אֶת הָאָדָם בְּחֲלוּמוֹ, "כְּדִי לְהַסִּיר מִמֶּנּוּ גִאָּנָה שְׁקִיעָה, שֶׁהִיא מְכַסֶּה מִמֶּנּוּ, שְׂאִינוּ מְכִיר בָּהּ", כְּדִי שֶׁהוּא לֹא יִתְגָּאֵה עַל אֲחֵרִים; כְּשֶׁמִּתְגָּאִים וּמְזַלְזְלִים בְּאַחֵרִים, אֲזִי מִפְּחִידִים אֶת הָאָדָם כְּדִי שֶׁהוּא לֹא יִתְגָּאֵה עַל אֲחֵרִים.

בְּנוֹגַע לַחֲשֹׁב עַל דְּבָרִים מְאוּסִים; אֵל תִּרְיִבִּי עִם מַחֲשָׁבוֹתֶיךָ, הַעֲקָר שֶׁתִּזְהָרִי לֹא לְהוֹצִיא מִהֶפֶה מְלִים מְאוּסוֹת; לַחֲשֹׁב זֶה דְּבַר אֶחָד, אֲבָל לְדַבֵּר נְבוּל פֶּה זֶה עֲבָרָה גְּדוּלָּה.

תְּשִׁירִי וְתִרְקְדִי שִׁירֵי שְׂמִיחָה וְכִךְ תִּפְטְרִי מִזֶּה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחִי בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אל תסתפקלי על אחרים, רק תנסי לדבר עם השם יתברך
בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שלח, י"ח סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
... תחיה, תלמידת בית פיגא ברסלב.

קבלתי את מכתבך.

העקר מה שעליך לקחת לחיים שלך מבית חנוך שלנו בית פיגא זה
הענין של לדבר עם השם יתברך, כי המדבר עם השם יתברך הוא כבר נושע.

אפילו שאת עדין לא יכולה לקיים את כל מה שאת שומעת בבית
חנוך, את עדין לא יכולה לשנות את חייך - עם כל זאת אל תפלי מזה; אל
תסתפקלי על פגות אחרות ואל תחשבי מפגות אחרות, את תשארי חזקה עם
זה שיש לך את הקדוש ברוך הוא ומה שאת צריכה את מבקשת רק ממנו.

זה כל הענין של ברסלב; ברסלב בנויה על דבר אחד: 'ללמד כל אחד
לחיות עם השם יתברך; לחשב מהקדוש ברוך הוא, ומה שצריכים - לבקש
רק מהקדוש ברוך הוא'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי בכל הענינים.

...

